

Oudejaarsdag

Ik sta op de parkeerplaats van het jaar
De laatste dag nu moet ik even wachten
En even rusten want de reis is zwaar
De snelweg eist te veel van mijn gedachten.
Het heeft geen zin dat ik de vraag ontwijk
Zijn mijn papieren allemaal in orde
Voor het geval dat ik de grens bereik
Waar ik door god gecontroleerd zal worden?
Is mijn bagageruimte nog gevuld
Of heb ik onderweg nog iets verloren?
Hier ligt mijn angst en daar mijn ongeduld
En daar de kwaal waarmee ik werd geboren.
Een koffer afgunst ben ik kwijtgeraakt
Dat is niet erg het was al een hele oude.
Maar mijn geloof ligt daar nog goed bewaakt
Dat heb ik God zij dank, nog steeds behouden.
Daar luidt een klok, ik wacht de laatste slag
Mijn hand grijpt naar het stuur, ik ga weer rijden
Het nieuwe jaar, de eerste nieuwe dag
Het eerste uur, o God wil mij geleiden.

W.E. Bor-van Milligen

Engelen en wij

Dat is de titel van een onlangs verschenen boek met schilderijen van Wouter Stips en gedichten van Huub Oosterhuis. Anders gezegd: prenten en gedachten. Onderstaand het gedicht Vrede op Aarde.

Wat klonk je in mijn oren
Toen je aanvloog, engel
En mij verblindend verscheen

Even dacht ik nog
Het is mijn kind, mijn moeder
Iemand is het uit de buurt

Wat zei je
Wat zong de vogel

Eenstemmig klonk het
In zeventig talen
Dat van vrede op – waar?

Protestantse Kerkgemeenschap Watergraafsmeer

Adres

Carin te Hoonte (scriba)
Dulongstraat 33
1097 RV Amsterdam
692 53 46

E-mail

kerkenraaddebron@hetnet.nl

Internet

www.kerkdebron.org

Predikanten

Ds. C.H.W. van den Berg
Middenweg 197
692 80 89

Ds. B.A. Venemans
Hugo de Vrieslaan 4
665 68 31

Kerkelijk bureau

Gereformeerd
Guus Westra
Avogadrostraat 8 hs
692 29 15 westra230@zonnet.nl
Hervormd
Hugo de Vrieslaan 2
dinsdagen 09.00 - 12.00 uur
665 55 32 (kantooruren)
665 30 35 / 693 78 13
(spoedzaken)

Gironummers

Ger. Kerk Watergraafsmeer
511 10 71
Hervormde Gemeente
Amsterdam- Watergraafsmeer
461 209 (vrijwillige bijdragen)
31 628 (giften, etc)
Diakonie Ger. Kerk W'graafsmeer
393 56 23
Diakonie Hervormde Gemeente
Amsterdam-Watergraafsmeer
462 20 84 of 152 74 04
Meer-Zicht
477 34 00
Kerkblad MeerZicht

Meer-Zicht is het maandblad van de Protestantse Kerkgemeenschap Watergraafsmeer. Het is een platform voor berichten, meningen en achtergronden.

Meer-Zicht wordt verzonden aan gemeenteleden en verschijnt steeds op de eerste vrijdag van de maand.

De redactie behoudt zich het recht voor ingezonden artikelen te wijzigen, in te korten of in het geheel niet te plaatsen.

Redactie en vormgeving

Dick Spijker
Laplacestraat 80-1
Ditty Peeters
Fraunhoferstraat 27
Henk de Waard
Mendelhof 13-2

E-mail:

dickspijker@xs4all.nl

MeerZicht kan op verzoek in digitale vorm per e-mail worden toegezonden (pdf-formaat)

**Kopij nummer
2005**

Aboonementenadministratie
Zie: kerkelijk bureau

laatste deel van het verslag van mijn studieverlof

Over de dialoog van Israel en kerk en over het antisemitisme

In het vorige deel van mijn verslag hebt u kunnen lezen, dat volgens Barth Israel en kerk elkaar nodig hebben, juist ook in hun onderscheiden dienst, waarin zij door God zijn gesteld. De kerk kan niet zonder de spiegel van de verwerping, die haar door Israel wordt voorgehouden, en Israel kan niet zonder de verkondiging van de kerk, dat God in zijn genade vrij is om ook mensen uit de volkeren tot Zich te roepen. Het lijkt alsof in deze wederzijdse dienst Israel een negatieve en de kerk een positieve rol krijgt toebedeeld. Dat Barth dat niet zo eenzijdig heeft bedoeld, blijkt uit een gesprek dat hij met studenten voerde in 1966, twee jaar voor zijn overlijden. Als besluit van het verslag van mijn studieverlof geef ik een gedeelte van dit gesprek in eigen woorden weer.

Wat is de opdracht van de kerk ten aanzien van Israel: dialoog of zending? Barth kiest ondubbelzinnig voor de dialoog. De kerk moet geen zending onder Joden bedrijven, het is eerder omgekeerd. Israel heeft als de levende representant van Gods verbond een zending naar ons toe. Zij kunnen ons duidelijk maken, dat ook wij als kerk Gods volk onderweg zijn. Ook al heeft het volk Israel nu een eigen land en staat, de meeste Joden wonen nog steeds elders in de wereld. Zij laten zien wat het is: 'dat wij hier geen blijvende stad hebben, maar de toekomstige zoecken' (Hebr. 13:14). Daarom geen Joden zending van de kerk, maar eerder Christenzending van Israel! Op de vraag of dat niet ergerlijk is, omdat Israel ons toch alleen maar de wet te bieden heeft, geeft Barth het volgende antwoord. Wij ergeren ons, niet omdat zij de wet

brennen, maar omdat wij in hen geconfronteerd worden met Gods vrije verkiezende genade. Dat is wat ons aan de Joden stoort. Eigenlijk zijn wij van nature antisemiet.

Ik verlaat nu even het gesprek van Barth met de studenten en geef een paar eigen kanttekeningen bij zijn opmerking dat wij van nature antisemiet zijn. Hoe moeten we dat verstaan? Er zijn veel verklaringen gegeven voor het ontstaan van het antisemitisme. Je kunt denken aan sociale of economische motieven ('ze' hebben de macht). Ook een vermeende rassen theorie heeft, zoals we weten, een rol gespeeld ('ze' zijn minderwaardig). En dan zijn er religieuze verschillen ('ze' hebben een andere godsdienst en cultuur). Maar deze verklaringen zijn te algemeen. Ze kunnen op allerlei vormen van vreemdelingenhaat worden toegepast. Al naar gelang de minderheden die een samenleving kent, werd en wordt dit gezegd van bijv. negers of Aziaten, en nu bij ons van moslims. Hoewel deze factoren meespelen, raken ze niet de kern van het antisemitisme.

De term antisemitisme wordt meestal afgeleid van de naam van een van de zonen van Noach. Sem (in het hebreuws: Sjem) is de stamvader van een aantal volkeren, waaronder Israel. Maar het antisemitisme richt zich alleen tegen Israel en de Joden en niet tegen de Semitische broedervolkeren. Marquardt geeft een andere verklaring. Het antisemitisme is gericht tegen de Sjem, d.i. de Naam die God aan Mozes bekendmaakte, toen Hij hem riep om de Israëlieten uit het diensthuis van

Egypte te bevrijden: Ik ben er voor jullie, zoals Ik er zijn zal! En dat brengt ons bij de kern van het antisemitisme. Wij, niet-joden, kunnen het niet hebben dat het God heeft behaagd Zich eerst met Israel te verbinden, en niet met ons. Dat raakt ons, want Gods verkiezing van Israel is niet alleen een voorval uit een ver verleden, maar geldt nog steeds. Andere volken uit de tijd van de bijbel zijn verdwenen, maar het volk Israel bestaat nog steeds en leeft voort in de Joden onder ons.

Ook het christelijke antisemitisme is in wezen verzet tegen Gods blijvende verkiezing van Israel. De kerk kon het maar moeilijk verkroppen dat ze bij God op de tweede plaats kwam te staan. Ondanks hun verwerping van Jezus als de Messias zijn en blijven de Joden Gods oogappel. Maar moet de kerk niet op de eerste plaats komen, omdat zij de Messias van Israel als de Heiland van de wereld heeft aanvaard? De kerk zag zichzelf als het nieuwe Israel, want voor haar had het oude Israel afgedaan. Het bestaansrecht van de Joden werd theologisch ontkend. En door allerlei discriminerende maatregelen werd hun ook het leven praktisch onmogelijk gemaakt. Voor de Joden was geen plaats in de christelijke wereld, tenzij zich alsnog tot Christus bekeerden en tot de kerk toetraden. En zo komen we weer uit bij de Joden zending.

Terug naar het gesprek van Barth. De kerk kan geen zending onder de Joden bedrijven om ze in de kerk te halen, want ze zijn geen heidenen maar Gods uitverkoren

(Vervolg op pagina 4)

Mensen

In memoriam

Femia Kievits-Hoogenstein

Op 21 december 2004 is Femia Kievits-Hoogenstein overleden. Ze is heel rustig en zonder lijden in haar woonkamer gestorven. Ze is 87 jaar geworden. Ze was een trouwe bezoeker van wat voor haar toch de Emmakerk bleef. Iedere zondag probeerde ze naar haar vaste plekje te gaan. Als haar kinderen haar op zondag wilden bezoeken, kregen ze steevast te horen: maar ik ga eerst naar de kerk, hoor! Ook was ze een gewaardeerd deelneemster aan de contactavond van de Archimedesbuurt. Op de middag voor Kerstavond is ze in de intieme kring van haar familie vanuit haar eigen huis begraven op de Nieuwe Oosterbegraafplaats, waarbij haar zwager, ds K. den Breejen, de zegen heeft uitgesproken.

B.A.V.

In memoriam

Jeanne Buunk-Sliedrecht

Op 23 november 2004, een dag naar haar 83e verjaardag, is Jeanne Buunk-Sliedrecht overleden. Zij woonde al enige tijd in Diemen, maar voelde zich nog steeds bij de kerkelijke gemeente in de Watergraafsmeer betrokken. Zij was een sterke vrouw, die in haar geloof de kracht vond om de moeilijkheden die het leven haar bracht te boven te komen. Op 29 november is zij vanuit De Bron op Rustoord begra-

(Vervolg van pagina 3)

ven. Wat kan de kerk dan wel betekenen voor de Joden? Niets anders dan echt te leven en te werken als de gemeente van Jezus Christus. Alleen zo kunnen wij laten zien dat de aan Israel gegeven belofte in Christus is vervuld en dat wij, uit de volkeren, nu bij het verbond van God met Israel zijn betrokken. Zo kunnen wij, zoals Paulus in Rom. 11:14 zegt, de Joden tot naijver opwekken, zodat zij er-

ven.

In de leeftijd van 88 jaar is op 7 december 2004 Trijntje de Vries-Visser overleden. Nog maar kort geleden is zij van De Open Hof verhuisd naar een verzorgingstehuis in Hoorn, dichtbij haar dochter. In haar goede jaren was zij actief in onze gemeente, onder meer als gastvrouw in de Buitenweek en in de Emmaclub, als lid van de koffieploeg in de Emmakerk en als bloemendame. De crematieplechtigheid vond plaats in besloten kring.

Op 16 december 2004 is Elizabeth Jacoba van der Toom overleden in de leeftijd van 92 jaar. Op 22 december heeft de crematieplechtigheid plaatsgevonden op de Nieuwe Oosterbegraafplaats.

B.A.V.

Dank u!

Beste gemeenteleden, Nog steeds hangt de kaart met uw handtekeningen en uw beste wensen voor mijn gezondheid aan de wand in de kamer. Ik was daar oprecht blij mee en wil u daarvoor dan ook ten zeerste bedanken. Het heeft me enorm goed gedaan, juist op een moment dat ik het nodig had!

Ook met de bloemen die ik al eerder kreeg was ik blij verrast. Dus, lieve mensen, nogmaals veel dank!

Met hartelijke groeten,

Adriana Heijnis

kennen: Ja, daar werkt de God van Israel. Dan zal de eenheid van Gods gemeente, Israel en kerk, hersteld zijn. In deze verwachting leeft de kerk haar eigen leven naast en in verbondenheid met Israel, maar in alle bescheidenheid. De kerk weet dat ze alleen dankzij Gods genade als tak van de wilde olijf is geënt op de edele stam van Israel en deel heeft gekregen aan de saprijke wortel: Gods menslievendheid in Christus (vgl Rom.

Hartelijk dan!

Blij verrast waren wij met de bloemen die hebben gekregen ter gelegenheid van ons vijftigjarig huwelijk op 14 januari. Wij willen u daar allemaal graag hartelijk voor danken!

Bep en Chris Kranstauber

Insgelijks

Aan het einde van het jaar kwamen er weer veel kaarten met Kerstgroeten en wensen voor het nieuwe jaar bij ons binnen. Ook namens mijn vrouw wil ik alle afzenders uit de gemeente heel hartelijk bedanken. En wij wensen u allen een oprecht Insgelijks! Dat het jaar 2005 voorspoed en vrede mag brengen, voor u persoonlijk en voor ons allen in deze samenleving, die het afgelopen jaar zoveel onrust heeft gekend.

B.A.V.

Zieken

Mevr. J.H. Buttstedt ligt in het AMC, maar er is hoop dat zij spoedig naar huis kan gaan.

Dhr F. Hobbelman is van het O.L.V. Gasthuis verhuisd naar De Wittenberg..

Mevr. M.J. Kroeskamp is nog voor revalidatie in het Orthotel van het Fevohuis.

Verder verblijven mev. A. Veen in Buitenhof, en mev. G. Voorwinden in Amstelhof.

B.A.V.

11:17) Dit betekent voor de dialoog met Israel, dat de kerk daarin niet uit is op de bekering van haar gesprekspartners. De kerk zoekt het gesprek met Israel bovenal om zelf beter kerk te worden en te groeien in haar dienst van de God van Israel, als gemeente van Jezus, de Messias van Israel.

B.A. Venemans

Actie Kerkbalans 2005

De kerken die aan de actie Kerkbalans deelnemen dragen de zorg voor de instandhouding van meer van 5.000 kerkgebouwen. Die kerkgebouwen staan overal in het land verspreid. Van groter belang is dat er daardoor voor ons altijd een kerkgebouw dichtbij is als plaats van samenkomst en ontmoeting.

Overal & dichtbij is het motto van de actie Kerkbalans die tussen 9 en 23 januari 2005 gehouden wordt. Voor de plaatselijke gemeente en voor deze kerk dichtbij vragen wij u om uw bijdrage. Die

bijdrage is onmisbaar voor de voortgang van het kerkelijk werk in onze gemeente.

In de meer dan 5.000 kerkgebouwen in ons land komen overal mensen samen om God te dienen en te eren en om te zien naar elkaar. Dat er dichtbij voor ons zo'n plaats is, is onze royale inzet zeker waard.

Daarom willen wij u vragen ruime aandacht te besteden aan de Kerkbalans envelop die in de eerste helft van januari bij u bezorgd wordt. Doet u mee?

Afwezig

Van 24 januari tot 7 februari ben ik niet beschikbaar voor werk in de gemeente wegens een korte vakantie.

B.A.V.

Financiën

Nieuws van de Z.W.O.

Aan Amnestie International is 50 euro overgemaakt van de opbrengst van de brieven over twee jaar. Op de goede doelen markt in de "Martelaren van Gorkum" is in de Wereld Winkel voor € 211.54 verkocht.

In "De Bron" is in de Wereld Winkel voor een bedrag van € 200.20 verkocht.

Een mooi resultaat en hartelijk dank daarvoor.

Tr. Mentink

Derde collecte

De derde collecte op zondag 16 januari 2005 wordt gehouden voor Oecumenisch werk in binnen- en buitenland. De protestantse Kerk is nauw verbonden met vele kerken in binnen- en buitenland. Die verbondenheid krijgt ook vorm in oecumenische organisaties, zoals de Raad van Kerken in Nederland, de Wereldraad van Kerken en de Wereldbond van Gereformeerde Kerken (WARC). Met en van elkaar leren we wat het betekent in deze wereld van Christus te zijn. Dit gebeurt via ontmoetingen en

ook via allerlei samenwerkingsverbanden.

In de zomer van 2005 houdt de Reformed Ecumenical Council zijn assemblee in Utrecht. De protestantse Kerk is dan gastheer/gastvrouw.

Verantwoording

De afgelopen maand ontving ik voor de kerk € 65.- voor de preek op schrift; alle gevers hartelijk dank.

B.A.V.

Diaconie

Via Verbeek mw. A € 20.00; Gift mw. ? € 5.00; Gift mw. ? 10.00
Autodienst
Mw. W. € 12.00; Mw. W. 12.00
Via Degen mw. S. € 20.00
Via Verbeek mw. O. 10.00
Kerst attenties
Mw. B. € 10.00; Mw. W. 20.00
Kerst attenties 19.00
Bloemenfonds
Mw. V. € 30.00; Mw. V. 10.00
Via mw. Bakker, mw. V. € 50.00
Via Verbeek, mw. O. 10.00
Hartelijk dank voor al uw giften.

J. Verbeek

Activiteiten

Passage

De eerste bijeenkomst van Passage in het nieuwe jaar wordt gehouden op donderdag 20 januari om 8 uur 's avonds in het Trefcentrum van Tabitha, Ingenhouszhof 15. Ds. J. Zijlstra komteen lezing houden over: "Een sleutel tot het boek Openbaring". U bent allen van harte welkom!

Het Bestuur

Agenda

- dinsdag 11 januari 14.30 uur Jennerstraat 6: contactmiddag Archimedesbuurt
- woensdag 12 januari 14.30 uur in De Bron: bijeenkomst bloemendames
- maandag 17 januari 20.30 uur Boekweitdonk 44 Diemen: vergadering leiding kinderdiensten
- dinsdag 18 januari 20.00 uur Pythagorasstraat 119: contactavond Pythagorasbuurt
- woensdag 19 januari 14.30 uur Teslastraat 16: contactmiddag Middenmeer
- maandag 24 januari 19.45 uur in De Bron: moderamen

De tieners

Ik wil me even voorstellen. Mijn naam is Harda van Wageningen. Samen met Henk den Hoedt ben ik vanaf september dit jaar met veel enthousiasme begonnen aan het tienerwerk in Me Bron". Marjo Schol heeft heel wat jaartjes dit werk gedaan en heeft de tieners ontzettend veel meegegeven. Nu

zal ze op een andere manier zich weer gaan inzetten in het kerkenwerk en zal o.a. meedraaien in de crèche op zondagmorgen. we willen haar alsnog heel erg bedanken voor alle tijd en energie die ze gestopt heeft in het werk met de tieners. Elke keer weer voorbereiden, nadenken over een goed gesprek of onderwerp dat is niet zomaar iets Het is een dikke pluim waard!! Top datje je zo hebt ingezet, Marjo!!

Ik heb echt veel zin om er met de tieners een fijne tijd van te maken. We hebben de eerste keer dat we bij elkaar waren gebrainstormed over de dingen die we eventueel zouden willen doen in het komende seizoen. Ik kan u wel vertellen dat ze niet van plan zijn om niks te doen!!

Naast dat de tieners erg veel behoefte hebben aan gezellige ontspannen dingen met elkaar bleek dat ze ook echt wilden nadenken over de diepere zaken van het leven.

Nou dat heb ik wel gemerkt! Een paar zondagen geleden waren we met z'n tien en hadden we een discussie dat de stukken eraf vlogen. We spraken naar aanleiding van de moord op Theo van Gogh over vrijheid van meningsuiting. Het gesprek was nog lang niet af toen we alweer werden geroepen om naar beneden te gaan. we gaan nog eens verder op dit onderwerp in en dan zelfs misschien eens op een avond zodat we wat meer tijd hebben. Diezelfde avond hebben we bij mij thuis nog een dvd gekeken over het leven van Abraham. Lekkere pizza's waren er ook nog bij zodat we het nuttige met het aangename hebben verenigd.

Dan wil ik nog even zeggen dat we met heel veel hulp van onder andere Joop en Chris bezig zijn met het creëren van een heuse eigen tienerplek. Het wordt onze eigen zolder helemaal boven in de "Bron" Ik heb er ontzettend veel zin in om hier naar toe te gaan met de tieners. Samen met deze sterke heren heb ik heel wat dozen met stofige zaken (heel leuk hoor eens z'n zolder opruimen..je komt toch interessante dingen tegen!!!!) versjouwd. Nu gaan ze nog de archiefkasten verplaatsen en dan kan ik beginnen met het gezellig maken van de plek. Ik hoop dat samen met Henk en de tieners om te bouwen tot een fijne ruimte waar we ons thuis voelen. Joop en Chris heel erg bedankt voor het meedenken en het timmeren en sjouwen. Ook natuurlijk meneer Roest die er af en toe helemaal voor werd opgebeld en weer al die trappen moest beklimmen om te kijken waar alles moet staan. en last but not least ... Sara voor de lekkere koffie met oliebollen.

Zo dat was in het kort een berichtje over de tieners. Misschien is het leuk om af en toe eens iets te schrijven in Meerzicht om u zo op de hoogte te houden van waar we zoal mee bezig zijn. Laat u het me weten als u dat op prijs stelt?

Nu volgt een klein berichtje van Henk die ook iets over zichzelf zal vertellen.

Ik ben inmiddels 37 jaar en ik moet zeggen dat klinkt ouder dan het voelt.

Geboren in Delft, op m'n derde verhuisd naar het nabijgelegen De Lier en pas na 33 jaar naar de stad getogen. Naar Amsterdam dus, waar ik nu 4 jaar woon en me al een tijdje prima thuis voel. Dat laatste geldt niet in het minst voor de protestantse gemeente in de Watergraafsmeer.

M'n hobby of eigenlijk passie is sport en fietsen in het bijzonder, zowel op de racefiets als mountainbike. Ik ga regelmatig de bergen in, zie de foto als bewijs. Ik heb sinds een jaar of 3 een vriendin en ik moet zeggen dat bevalt prima. Ze woont in Sloten, wie weet vertrek ik nog wel eens naar de andere kant van de stad. Tussendoor werk ik bij ABN AMRO, waar ik klanten begeleid die internationaal zaken doen.

*Harda van Wageningen
Henk den Hoedt*

Liedboek moet liedboek blijven

**Het nieuwe Liedboek voor de kerken ,
waaraan gewerkt wordt door de
Interkerkelijke Stichting voor het Kerklied,
moet vooral een liedboek blijven.
Aanvullingen met gebeden en liturgische
teksten zijn niet wenselijk. Dat zegt scriba
dr Bas Plaisier van de Protestantse Kerk
in Nederland.**

De Interkerkelijke Stichting voor het Kerklied (ISK) is een rapport aan het afronden, waarin het voorstelt om een nieuw Liedboek voor de kerken te maken. Het huidige Liedboek verscheen in 1973. Er zijn inmiddels 2,5 miljoen exemplaren van verkocht. In 1993 werd het initiatief genomen voor een herziening, onder het motto 'Liedboek 2000'. Het rapport dat de ISK in 1995 bij de synodes van de Gereformeerde Kerken en de Nederlandse Hervormde Kerk inleverde, verdween echter in een lade. Men was te druk met de kerkfusie. In het nieuwe rapport pleit de ISK voor een veel breder samengesteld Liedboek, waarin ook plaats is voor gebeden, acclamaties en liturgische gezangen. „We zijn geporteerd van het model zoals dat in Duitsland verschenen is”, legt ISK-secretaris P.H. Endedijk uit. „Daar gaan ze er vanuit dat het liedboek niet alleen in de kerkdiensten gebruikt wordt, maar ook in het pastoraat, in gespreksgroepen en voor persoonlijk gebruik, bij meditaties bijvoorbeeld. Daar staat dus veel meer in dan alleen maar liederen.”

Lastig genoeg Het moderamen van de Protestantse Kerk in Nederland (PKN) is echter niet gecharmeerd van een met gebeden uitgebreid Liedboek. Dat zei scriba Plaisier vrijdag desgevraagd bij de presentatie van het tweede deel van het Dienstboek voor de Protestantse Kerk. Volgens Plaisier zal de ISK het nog moeilijk genoeg krijgen om liederen uit de volle breedte van de kerken te selecteren, en daar draagvlak voor te creëren. „In het huidige Liedboek staan geen evangelische liederen. Die horen wel thuis in een nieuw Liedboek, want er bestaat binnen de kerken een duidelijke

stroming die dat wil. Maar dat zal weer niet makkelijk liggen bij de groep die meer moderne liederen wil. Om uit die knoop te komen, krijgt de ISK het al zwaar genoeg.”

Ook directeur Nico de Waal van uitgeverij Boekencentrum (een 100-procents dochterbedrijf van de PKN) ziet niets in een uitgebreid liedboek. Het Boekencentrum is de uitgever van het Dienstboek voor de Protestantse Kerk, waarvan zaterdag het tweede deel verscheen. Nadeel van het Dienstboek is dat het superdik is geworden; alleen deel twee telt al duizend bladzijden. Voor de gemiddelde kerkganger is het daarmee niet erg toegankelijk geworden. Een nieuw Liedboek met daarin een selectie van liturgische teksten en gebeden zou dan ook een grote concurrent van het Dienstboek kunnen worden.

Volgens De Waal speelt dat voor hem echter niet mee in zijn afwijzing van het idee om in het Liedboek ook liturgische teksten op te nemen. „Dit soort boeken zet je op met een concept, een idee erachter. Het concept van het Liedboek is nog niet versleten, en dat remt nu de doorontwikkeling.”

De Waal wijst er net als Plaisier op dat het niet makkelijk zal zijn om een nieuw Liedboek voor de hele breedte van de kerk te maken. „Dat merken we al bij de bundel Tussentijds, een aanvulling op het Liedboek die we als Boekencentrum uitgeven in samenwerking met de ISK en uitgeverij Kok Kampen.” In de aanvullingsbundel wor-

den naast evangelische liederen ook nieuwe liederen uit de katholieke traditie opgenomen. „Die sluiten elkaar misschien wel uit”, aldus De Waal.

Endedijk van de ISK be-

zweert dat er geen problemen zijn geweest bij de samenstelling van Tussentijds. „De katholieke liederen van Huub Oosterhuis staan nu ook al in de Evangelische Liedbundel. Daar staan ook verschillende liederen uit het Oud-Katholieke Zangboek in. Daaruit blijkt wel dat de verschillen tussen de liedtradities minder groot zijn dan gesuggereerd wordt.”

Niet nieuw De ISK houdt in het binnenkort af te ronden rapport volgens Endedijk vast aan haar voorstel om het Liedboek uit te breiden met ordinarie (de vaste liturgische gezangen), zoals het Gloria en het Kyriegebed. „Zo nieuw is het ook helemaal niet; het stond al in het rapport dat we in 1995 ingeleverd hebben. Als het moderamen het nu anders ziet, wil ik dat graag van henzelf horen, omkleed met argumenten.”

Gerhard Bakker
Overgenomen uit:
Friesch Dagblad 14/12/04

Uit de kerkenraad

Allereerst wil ik u mede namens de kerkenraad een gezegend en gelukkig Nieuwjaar toewensen! Dat we wederom met elkaar een goed jaar in de Bron tegemoet zullen gaan.

We hebben inmiddels de feestelijke diensten rond Kerst en Oud & Nieuw achter de rug. We kunnen terugkijken op zeer geslaagde diensten, waarbij de opkomst van gemeenteleden en gasten erg goed te noemen is.

De kerkenraad bedankt iedereen, die zich voor het welslagen van deze diensten heeft ingezet!

Op de kerkenraadsvergadering van 13 december 2004 stonden verschillende onderwerpen geagendeerd.

We zijn momenteel bezig met het opzetten van ons beleidsplan, waarin we het beleid maken voor de komend vier jaren. In dit kader bespraken we de startdocumen-

ten 'Pastoraat' en 'Kerkdienst en Liturgie'.

Bij 'Pastoraat' wordt het onderscheid gemaakt tussen pastoraat en omzien naar elkaar. Over hoeveel mensen gaat het, wanneer we spreken over de behoefte aan pastoraat en aan aandacht? Opgemerkt werd, dat in feite ieder gemeentelid ambtsdrager is en hoort om te zien naar de ander.

Hoe zal straks de verdeling van de bezoeken van de predikanten verlopen, wanneer we definitief een Protestantse Gemeente zijn? De op- en aanmerkingen worden verwerkt en zullen in de kerkenraadsvergadering van februari besproken worden, om uiteindelijk te worden gebundeld tot het beleidsplan. U zult dan uiteraard verder worden geïnformeerd.

De balans en jaarrekening van de diaconie over 2003 worden goedgekeurd.

Er zijn plannen om contact te leggen met de 'huurders' van onze kerk op de zondagmiddag: de Methodisten, middels een gezamenlijke kerkdienst. Daarnaast worden er al plannen gemaakt voor de gemeentezondag in september.

Verder heeft de kerkenraad op 9 december een bezoek gebracht aan De Open Hof, waarbij de directeur dhr. van Essen ons verteld heeft over de huidige ontwikkelingen in de zorg. We konden kennismaken met de verschillende activiteiten van De Open Hof. Op de kerkenraadsvergadering van 10 januari zal onder andere de vertaling van de schriftlezing geagendeerd worden.

Met hartelijke groet,

Carin te Hoonte

Geloofsbelijdenis

Ik geloof in God,
Die het leven, hemel en aarde,
ruimte en vrijheid heeft geschapen.

God, Die ons mensen volkomen liefheeft,
Die door dik en dun met ons optrekt
en ons draagt in verdriet en zorgen.

Ik geloof in Jezus Christus
Die mens is geworden zoals wij,
Die hart heeft voor ieder mens
en niemand verloren en alleen laat gaan.
Ik geloof dat wij door Jezus Chris-

tus
het geschenk van Vergeving ontvangen.

Ik geloof in de Geest van God, de Heilige Geest,
Die ons bezielt, beschermt en steunt,
Die in ons kan stromen als levend water
en door ons kan vloeien naar medemensen

Ik geloof in mensen die elkaar beschermen,
die uit zijn op gemeenschap,
die elkaar het gevoel geven

kostbaar en bijzonder te zijn.

Ik geloof dat ons leven
zo sterk en zo kostbaar,
dat het altijd gekend en bemind wordt,
altijd bewaard zal blijven in de hand van God.
Dat geloof ik.

*Ds. Corry Nicolay
Samen met jongeren geschreven
en bewerkt door een vrouwen-
groep*

*Overgenomen uit: Kerkbel van de
Protestantse gemeente Vlieland*

Oudere wil 'laatstewilpil', en wel nu

Opvallend veel ouderen discussiëren gretig over een zelfdodingspil. 'Ik heb gevochten om mijn moeder dood te krijgen. Dat ga ik mijn kinderen niet aandoen.' De euthanasiewet is binnen. Nu plan twee.

Het is niet anders: de zelfmoordpil leeft in Nederland. De Nederlandse Vereniging voor een Vrijwillig Levens einde NVVE (voorheen de Nederlandse Vereniging voor Vrijwillige Euthanasie) is ook enigszins overrompeld. „Mijn leden willen hem”, zegt directeur Rob Jonquière, „en ze willen hem nú.”

Dat bleek in Driebergen geen overduidelijke voorstelling van zaken. Er kwamen 180 enthousiaste ouderen gretig discussiëren over wat organisator NVVE tegenwoordig de 'laatstewilpil' noemt. Het was de laatste bijeenkomst in een reeks workshops in totaal ruim 2.000 leden afkwamen.

De 'laatstewilpil' is een variant op de 'pil van Drion', genoemd naar de vice-president van de Hoge Raad die zich in 1991 in deze krant uitsprak voor een middel dat oude mensen op aanvaardbare wijze in staat zou moeten stellen uit het leven te stappen, op een moment dat hun past. Ouderen die niet aan een ziekte lijden, maar vinden dat ze genoeg hebben geleefd. Het echtpaar Greetje van den Hoeven en Albert Wiecherlink, zestigers, is bevlogen aanwezig. Zij verloor haar moeder een jaar geleden, hij zijn vader een half jaar geleden.

Zij: „Een blijmoedig gelovige was ze. Maar Greetje, zei ze, ik ben zo óp, ik wil zo graag naar de Here.”

Hij: „En nou wat ze toen zei!”

Zij: „Vijfennegentig jaar was mammi en de huisarts bleef maar penicilline voorschrijven. Want ze mocht eens een longontsteking

krijgen. Ik zeg: gún mijn moeder die longontsteking, ze wil niet meer.”

Hij: „En wat ze toen zei!”

Zij, volschietend: „Toen zei mijn moeder: 'Als ik niet gelovig was, had ik een kogel door mijn kop geschoten.' Ik heb gevochten als een leeuw om mijn móeder dood te krijgen. Dat ga ik mijn kinderen dus niet aandoen.”

De discussie rond de pil beperkt zich niet meer tot een select clubje wegbereiders. Men dromt in Driebergen verwachtingsvol tot ronduit assertief de conferentiezaal binnen, niet gehinderd door hoorapparaat („Kan die microfoon alstublieft harder - hárdere!”) of sceptisch nageslacht dat zich thuis zit te verbijten („Mijn dochter - poe, dit ligt daar zwaar”).

De NVVE stelt zich evenmin zachtzinnig op. Wie over ziekte begint, wordt afgekapd door gespreksleider Walburg de Jong: „U bent niet ziek. Dus dat druk ik meteen de kop in. Wij houden de discussie hier graag helder.” De euthanasiewet is binnen, is de gedachte. Wie ziek is en niet verder leven wil, valt daaronder. Nu over naar plan twee.

„Toen de euthanasiewet in 2001 door de senaat kwam”, zegt Jonquière in zijn inleiding, „toen begonnen de verzoeken bij ons binnen te stromen: wanneer krijgen wij nou onze pil?” Mensen in de zaal: „Ja! Nou?”

Ook nadat de NVVE haar eerste doel had bereikt, bleef het aantal leden dus groeien. Nu zijn het er ruim 100.000. Dat heet nou draagvlak, zegt Jonquière.

Autonomie - het begrip duikt in Driebergen in alle varianten op. Na de vraag waarom de pil er moet komen:

„Omdat ik het zelf wil bepalen.”

„Omdat het me rust zou geven als het aan mij was.

„Omdat ik niet afhankelijk wil zijn van anderen.”

„Zodat je anderen niet belast.”

„Ik wil mijn moment zelf regisseren.”

Een overgrote meerderheid van u, houdt Jonquière de aanwezigen in Driebergen tot slot luchtig voor, gaat hoe dan ook gewoon dood. Zonder artsen, zonder pil. „Of zoals ik het graag zeg: 's Morgens dood wakker worden. Dat blijft het ideaal.”

In bekorte vorm overgenomen uit de NRC van 15 december 2004 (artikel van Margriet Oostveen)

*Nawoord
Dit artikel heb ik naar Meer-Zicht gestuurd omdat ik weet dat de kwestie ook in onze gemeente leeft. In de zestig-plus-gespreksgroep zullen wij op de eerste dinsdag in februari hierover beraadslagen. Wie mee wil doen kan zich bij mij opgeven.*

Kees van den Berg (692 80 89)

Bouw mee aan een nieuwe toekomst voor vluchtelingen in Afrika en Azië

Wereldwijd zijn ruim 35 miljoen vluchtelingen en ontheemden, van wie het merendeel (95%) in Afrika en Azië woont. Ze zijn verdreven van huis en haard, gevlucht voor bijvoorbeeld oorlogsgeweld, hongersnood of natuurrampen. Hun toekomst is erg onzeker. ZOA-Vluchtelingen zorg is een christelijke organisatie die hulp biedt aan vluchtelingen in Afrika en Azië. Samen met vluchtelingen wordt gewerkt aan herstel van het gewone leven en de eventuele terugkeer naar huis. Voor noodhulp en wederopbouw in diverse landen is geld nodig. Daarom worden collectanten gezocht voor de nationale collecteweek van 10 tot en met 16 april 2005. Collecteren mag al vanaf zestien jaar.

Een van de gebieden waar ZOA werkt, is Afghanistan. Het district Khake Jabar, waar ZOA eerst noodhulp verleende, ligt zestig kilometer van de Afghaanse hoofdstad Kabui. Mondjesmaat keren vluchtelingen terug; inmiddels wonen er al weer tweeduizend families in het dorp en verdwijnt de oorlog langzaam naar de achtergrond. ZOA begon hier drie jaar geleden met het opzetten van een aantal

projecten. Een van de eerste wensen was dat kinderen weer naar school konden, in het bijzonder ook meisjes. Nu vinden de lessen aan de honderdzestig leerlingen nog plaats in de huiskamer van de juf, maar tweehonderd meter verderop zijn vijftien mannen uit het dorp bezig met het bouwen van een nieuwe school. "De bouw gaat niet zo snel, omdat de mannen die meewerken nog moeten leren metselen en timmeren", legt programamanager Coert Kleijwegt uit. Jo snijdt het mes aan twee kanten; de mannen leren tegelijk een beroep waar ze door de jarenlange oorlog geen gelegenheid voor hadden. ZOA betaalt de bouw van de school, zorgt voor de docenten en geeft de arbeiders een klein salaris." In een buurthuis verderop werken ondertussen acht vrouwen hard aan de schooluniformen van de meisjes. De vrouwen krijgen onderwijs in kleding maken, Velen hebben nog nooit achter een naaimachine gezeten, nu leren ze een vak. ZOA heeft de vrouwen naaimachines gegeven, levert de stoffen en helpt ze een bedrijf op te zetten.

Trouw

De actieve inzet van de vluchtelingen zelf, evenals het ontplooiën van de doelgroep, staan centraal bij de hulpverleningsprogramma's van de organisatie. ZOA wil trouw blijven aan groepen vluchtelingen en niet vertrekken als slechts de eerste nood is gelenigd. In ruim tien landen heeft de organisatie noodhulp- en wederopbouwprojecten zoals het aanleggen van water en sanitaire voorzieningen, onderwijs en herstel van de infrastructuur. Samen met de vluchtelingen wordt gewerkt aan een nieuw bestaan en een goede toekomst. Werk heel praktisch mee aan die nieuwe toekomst voor vluchtelingen en ontheemden! Door u op te geven als collectant. Dat kost u slechts anderhalf uur tijdens de collecteweek. Uw inzet kan voor een vluchteling het verschil betekenen tussen leven en dood. U kunt zich aanmelden bij onderstaande collectecontactpersoon. Collecteren is toegestaan vanaf zestien jaar.

Kijk voor meer informatie over ZOA op www.ZOAweb.org of neem contact op met Harda van Wageningen.

De zegen van het lijden

Hoe ga je als christen om met het lijden? Over dat thema heeft het evangelistenechtpaar Aad en Lidy van de Sande een cursus geschreven, die nu wereldwijd sterk in de belangstelling staat. Hun eigen levensgeschiedenis vormt de basis van het materiaal. "Je weet nooit hoe jouw geschiedenis, de pijn die je hebt ervaren in je leven door een bepaalde gebeurtenis, een ander kan helpen" Door Lodewijk Born.

Aad van de Sande (66) en zijn vrouw Lidy (53) zijn geboren Hagenaaars. Sinds anderhalf jaar wonen ze in Heerenveen. Het is voor hen een prima uitvalbasis om het werk te kunnen doen waar ze helemaal voor gaan: het verkondigen van het evangelie.

Beide hebben ze wat dat betreft een eigen verhaal. Aad van de Sande, van oorsprong Nederlands-hervormd, is eigenlijk al zijn hele leven actief als voorganger/evangelist. Hij was 21 jaar in dienst van de Nederlandse Christelijke Gemeenschaps Bond, een interkerkelijke stichting met twintig fulltime krachten en 250 vrijwilligers. Vanuit die functie gaf hij zo'n 250 lezingen per jaar in "alle denominaties in Nederland". In 1987 werd hij in Hilversum predikant in een Vrije Evangelische Gemeente. "Ik heb daar 5.5 jaar gestaan. Het was een snel groeiende gemeente, die vooral buitenkerkelijken aantrok. Met name door de evangelisatiediensten waar soms 850 mensen kwamen."

Het was rond 1990 dat hij begon met het schrijven van zijn Pastorale Cursus, die nu wereldwijd een succes is. Twee dingen speelden daarbij een belangrijke rol. Het lijden waarmee hij in zijn eigen leven en in het pastoraat werd geconfronteerd.

Van de Sandes eerste vrouw Coby was dertien jaar zeer ernstig

ziek. "Coby kreeg in 1989 een hersenbloeding, waarna er een lange lijdensweg begon. Twaalf keer in totaal werd ze door een hersenbloeding getroffen. Elke keer zorgde dat ervoor dat haar lichaam meer aftakelde. We hadden samen geen kinderen, dus ik heb de intensieve zorg op mij genomen." Eerst kon dat nog thuis, later moest Coby naar een verpleeghuis. Op 1 maart 2002 overleed ze.

Het was een periode die Van de Sande tekende, maar die hij als kracht heeft gebruikt. Daarom spreekt hij ook over "de zegen van het lijden." "Die periode heeft mijn geloof enorm verdiept." De ervaringen uit de ziekteperiode werden de basis voor zijn cursusmateriaal. Hij schreef 44 lessen over de pastorale praktijk. Elke maand één les met de bedoeling dit in de praktijk toe te passen op het eigen geestelijke leven.

Een zestigtal mensen volgde de pastorale cursus in zijn eigen gemeente. "De eerste vijftien lessen zijn gericht op de cursist zelf en het tweede deel op het geven van pastoraat aan onze medemens. Het gaat erom hoe je waarlijk gelovig mens kunt zijn en waarom je de opdracht hebt om anderen in het pastoraat te helpen. Belangrijk onderdeel van de lesstof is de werking van geest, ziel en lichaam. In de vervolglussen komen hele praktische voorbeelden naar voren over hoe pastoraat in de praktijk werkt. Bij alles hebben we de Bijbel als uitgangspunt genomen, want nergens staat zo goed beschreven hoe pastoraat gegeven moet worden als daar." Hij liet de cursus lezen door buitenkerkelijke psychologen en medici en die waren enthousiast. Het opvallende was dat de cursus eigenlijk ook "zichzelf schreef". Juist de laagdrempeligheid van het materiaal blijkt de formule te zijn die aanspreekt, merken Lidy en Aad.

"Het punt is dat er vrijwel geen goed praktisch materiaal beschikbaar is voor het pastoraat." Tevens is pastoraat binnen kerkelijke gemeenten veelal verworden tot een exclusieve taak van "de voorganger en de ouderlingen". "Als 'dominee niet is geweest', is er geen huisbezoek geweest, is er nog steeds bij velen de redenering. Terwijl het bijbels gezien juist niet de bedoeling is. Pastoraat is een taak van ieder christen."

Videokringen

Lidy en Aad van de Sande zien het als hun opdracht dat er pastorale teams komen, die worden ingezet in gemeenten. Drieduizend mensen volgden in Nederland al hun cursus. Inmiddels is deze in vijftien talen vertaald en wordt er mee gewerkt in twintig landen. In Nederland draaien op dit moment 64 videokringen. "Al het materiaal staat op videoband, dus mensen kunnen het zo in eigen gemeente of thuis volgen."

Waarom

Ze kunnen een stroom van voorbeelden noemen hoe de cursus ongemerkt zijn gang blijkt te vinden. "Een voorganger uit een Gereformeerd-vrijgemaakte Kerk vertelde dat hij geen problemen meer had met vinden van ouderlingen. Veertig mensen in zijn gemeente hadden de cursus gevolgd en ze kwamen als het ware zelf bovendrijven. In de Hervormde gemeente van Ameide begonnen ze met één iemand. Die stak het vuurtje aan en vervolgens kwamen er 100 cursisten, daarna 90 en toen nog eens 60."

Vragen als de zin van lijden komen altijd terug wanneer het echtpaar ergens spreekt. Aad van de Sande: "Het waarom van het lijden is dé vraag die mensen altijd bezig houdt. Dat was ook bij mij zo. Het is immers een menselijke vraag. Ik heb heel wat afgehuild

(Vervolg op pagina 12)

(Vervolg van pagina 11)

en dieper gezeten dan ik in woorden kan vatten.

Maar ik zeg het vaak zo: 'God kan alles wat Hij wil, maar God wil niet alles wat Hij kan'. Ik ben pas achteraf de bedoeling gaan zien."

Voor Lidy geldt hetzelfde. Haar verhaal draait rond de pijn van het jaren zoeken naar Jezus, terwijl ze daarbij totaal op het verkeerde pad terecht kwam." Ik groeide op in een naam-christen-gezin. We deden niets aan het geloof."

Op haar achtste kreeg ze echter al een beeld dat ze ooit op podia over haar geloof zou vertellen. Maar door een anders gelopen levens-

pad, waarbij ze het zocht in alle wereldreligies, mystieke godsdiensten en New Age-bewegingen, raakte ze verder van God weg. Haar huwelijk strandde. Veertien jaar geleden kwam ze radicaal tot bekering. Ze sloot zich aan bij de Vergadering van Gelovigen. Tegengwoordig zijn Aad en Lidy aangesloten bij een baptisten gemeente.

"Maar Ik zal het door je heen doen', beloofde God mij. Zo is het ook gebeurd. Ik heb zoveel zegen op mijn leven gekregen. Via de gemeente trof ik Aad en raakte ik betrokken bij het cursuswerk." Ze leerde ook Coby kennen en beide

ervaren het als rijk dat dat het geval is geweest. "Daardoor weet ik ook van Aads geschiedenis." Anderhalf jaar geleden trouwden Aad en Lidy. "We vertellen ons verhaal omdat we ons kwetsbaar willen opstellen. Je weet nooit hoe jouw geschiedenis, de pijn die jij hebt ervaren in je leven door een bepaalde gebeurtenis, een ander kan helpen. Dat geldt voor een ieder van ons."

*Overgenomen uit:
Het Goede Leven*

2005

"De lendenen omgord en brandende de lampen"

Zo roept het jaar u toe, nu g'aan zijn ingang staat
Weest vaardig en bereid tot werken, dienen, kampen,
Tot scheiden, als Gods ure slaat!

Do lendenen omgord! Schikt weg wat u zou hind'ren,
Om volzaam t'aller stond langs d'ongewisse paan,
Als knechten in Gods dienst, neen, als
Geliefde kind'ren
De weg, dien Hij u wijst te gaan!

Ons leven is een staag verreizen en vertrekken,
Wij vinden vast verblijf noch rustplaats hier beneen,
Ons komt gedurig weer de stem des Geestes weken,
op, maakt u vaardig en reist heen

Op, uit uw woning naar het strodak in de verte,
Der armen Heiland roept in guren winternacht,
Op uit uw blij gezin naar 't eenzaam huis der smarte,
Van wie daar wenen, 't leed verzacht!

Op, van de pek der rust in 't kampperk van het leven,
Daalt willig, moet het zijn, ook van de plaats der eer,
Of, zo Gods pad u leidt door donkr' olijven dreven,
Neemt op uw kruis, en volgt uw Heer!

Gaat, waar uw God u roept, en laat zijn wenk u leiden
Omknelt uw staf en buigt uw schoud'ren onder 't kruis
Groet wie Gij liefhebt, want uw wegen zullen scheiden,
Bereidt uw hart, bereidt uw huis !

"Bereid zijn", klinkt de last, zo neemt dan saam de vrouwen
Van 't hangende gewaad, dat licht u struik'len doet.
Omgordt u met de kracht van 't vol geloofsvertrouwen,
Met Christenliefde en Christenmoed!

Steekt uwe lampen aan, ook zo een zon van zegen
Uw levenspad bestraalt en in uw woning lacht.
Omgordt u, gij moet voort op d'onbekende wegen!
De lampen aan, straks komt de nacht!

*nav. Lucas 12:35-40
J.G. Bastiaans en P.A. de Genestet*

*Ingezonden door
W.C. Eissens*

Diensten

Zondag 9 januari 2005

De Bron, 10.00
 Voorganger: Ds. Ab Venemans
 Nevendienst: Tanja Claassen en Marina Neijssel
 Geen tienerdienst
 Crèche: Joukje de Graaf
 Collecte: Classicale diakonale verplichtingen

Gebedsgroep
 De Bron, 16.30

Zondag 16 januari 2005

De Bron, 10.00
 Voorganger: Ds. Kees vd Berg
 Geen jeuddiensten
 Collecte: Oecumene binnen- en buitenland

Zondag 23 januari 2005

Oecumenische dienst
 De Bron, 10.00
 Viering van het Heilig Avondmaal
 Voorgangers: Ds. Ab Venemans en Pastor Nico Essen
 Nevendienst: Petra Bloem en Ria van Gerven
 Tienerdienst: Harda van Wageningen en Henk den Hoedt
 Crèche: Angeniet van Duijn
 Collecte: Drugspastoraat

Zondag 30 januari 2005

De Bron, 10.00
 Voorganger: Ds. Kees vd Berg
 Geen jeuddiensten
 Collecte: Stichting Kuria

Zondag 6 februari 2005

De Bron, 10.00
 Voorganger: Ds. Kees vd Berg
 Nevendienst: Tanja Claassen en Hetty Peereboom
 Geen tienerdienst
 Crèche: Yolande Roest
 Collecte: Werelddiakonaat

De Open Hof, 10.00
 Voorganger: Pastor M.A. van Gaalen - van Veen

Zondag van de eenheid

Op zondag 23 januari wordt een oecumenische dienst gehouden in het kader van de gebedsweek voor de eenheid van de christenen. Zoals gebruikelijk vindt deze dienst plaats in De Bron, terwijl de oecumenische dienst in het kader van de vredesweek in september in de Martelaren wordt gehouden. Op 23 januari mogen wij dus de

zusters en broeders van de Martelaren bij ons in De Bron begroeten. In deze dienst wordt ook het Heilig Avondmaal gevierd. Pastor Nico Essen zal de prediking verzorgen en ondergetekende gaat voor in de liturgie. De dienst begint om 10 uur.

B.A.V.

Jezus

Het gesprek over Jezus gaat door in de Protestantse Gemeente Amsterdam, ook in 2005. In de veertig dagen voor Pasen kunt u in de stad gespreksavonden en leerhuizen meemaken, diakonale excursies of stiltewandelingen. Steeds zal de persoon Jezus centraal staan, steeds in een andere vorm. Zie voor alle informatie www.deschinkel.nl of bel met De Schinkel: 020 – 664 90 63